

Американські Летуни Затопили Чотири Японські Перевозові Кораблі

Американські Літаки Відносять Нові Успіхи

МАНІЛЯ (Філіппинські Острови). — Воєнний комунікат ген. Доглеса МекАртура, начальника команданта американських збройних сил на Далекому Сході, подає, що американські літаки затопили 4 японські перевозні кораблі та ушкодили 3 інші. Перед двома днями американські літаки затопили 4 японські кораблі, які перевозили війська до берегів Філіппинських Островів.

ГЕН. ГЕРШЕЙ СУМНІВАЄТЬСЯ В ПОБІР ЛЮДЕЙ ПОНАД 35. РІК ЖИТТЯ

ВАШИНГТОН. — Ген. Л. Б. Гершей, директор поборової служби, заявив, що покищо американський нарід не має потреби думати про побір тих мужчин до війська, що мають понад 35 років та з того приводу ширити гістерню. Він казав, що реєстровані мужчини від 21-35 року життя вповні вистарчать, щоб заповнити число цієї армії, яку планує уряд. Перед кількома днями секретар війни Г. Стімсон, зізнаючи перед військовим комітетом палати послів зажадав, щоб уряд перевів реєстрацію всіх мужчин від 18-64. року життя. Хоч уряд не планує такої великої мобілізації, говорив Стімсон, проте таку реєстрацію мусять перевести та приготуватися, як слід на всякий випадок.

ТУРЕЧЧИНА ПРОДОВЖУЄ ПОЛІТИКУ НЕВТРАЛЬНОСТІ

ВАШИНГТОН. — Турецький амбасадор М. М. Ертегун повідомив департамент стейту, що Туреччина буде продовжувати свою політику неутральності, не зважаючи на це, що воєнний конфлікт поширився майже на цілий світ. Як відомо, перед кількома днями американський уряд роз'яснив, що Туреччина від кількох місяців одержує допомогу з Америки, яку висилається на основі т. з. „ліз-ленд“ закону.

РУМУНІЯ У ВІЙНІ З АМЕРИКОЮ

ВАШИНГТОН. — Департамент стейту повідомляє, що Румунія виповіла війну Америці, згідно з вимогами три-членного пакту, який підписали Німеччина, Італія, й Японія, а до якого прилучилися менші держави, що є тепер під безпосереднім впливом тоталітарних держав. Повідомлення про виповідження війни донесло до Вашингтону американське посольство в Бухаресті. В останніх днях виповіли війну Злученим Державам Америки також Мадяріщина, Словачія та Хорватія.

МЕКСИКО ГОТОВЕ ДО ВІДБИТТЯ ВОРОГА

МЕКСИКО СІТІ (Мексико). — Мексико приготувалась до всецілої оборони західного побережжя, відки евентуально можна сподіватися ворожого нападу. Оборону кермує ген. Лязаро Карденас, б. президент, який останнього тижня був назначений начальним командантом мексиканських збройних сил на Тихому океані. Мексиканський уряд звертає особливу увагу на побережжя Долішньої Каліфорнії, яка не є достатньою укріплена та яка може стати заохотою до нападу з боку японців.

КИТАЄЦЬ ПЕРЕДБАЧУЄ СКОРИЙ КРАХ ЯПОНІ

ВІНДЗОР (Онтеріо, Канада). — Д-р Гу Шіг, китайський амбасадор, виступаючи з промовою в місцевому катедрі, заявив, що Росія приступить до війни проти Японії, та яка буде переможена протягом одного року. На його думку, Японія не є в силі видержати довгу війну, бо не має відповідних воєнних матеріалів, головню заліза. Не має рівнож належну розбудовану модерної воєнної промисловости.

НЕВИГІДНЕ СТАНОВИЩЕ ПОРТУГАЛІ

ВАШИНГТОН. — Товариство „Форейн Палісі Асоційшен“ видало цікавий документ, в якому подає, що становище Португалії в теперішньому конфлікті буде узагальнено від вимог та стратегічних посуень тоталітарних держав. Диктатор Португалії Салязар старається за всяку ціну задержати повну неутральність. Що більше, пишеться у згаданому звіті, обі воюючі сторони стараються, щоб Португалія таки стояла осторонь від війни, бо тим влекше сторонам контакт з світом. Коли однак тоталітарні держави нападуть на Іберійський Півострів (Іспанія), то у відповідь на це, Англія та Америка напевно займуть Азори.

ПАНІ РУЗВЕЛТ ДОМАГАЄТЬСЯ ОДНАКОВИХ АЛЯРМОВИХ СИГНАЛІВ.

СІЯТЛ (Вашингтон). — Пані Е. Рузвелт, у своїй недільній промові через радіо заявила, що треба запровадити однакові проти-летунські алярмові сигнали по цілому краю як рівнож повести навчання, як має заховуватися цивільне населення на випадок летунських рейдів.

РОСІЯ НЕ ПОМИРИТЬСЯ, КАЖЕ ДЕЙВІС

БОСТОН (Масс.). — Дж. Е. Дейвіс, б. американський амбасадор в Москві, виступаючи на вічу присвяченому допомозі СССР, заявив, що Росія не перестане боротьби, а буде продовжувати тійну з Німеччиною до кінця. На вічу говорила рівнож жінка нового советського амбасадора у Вашингтоні Літвінова.

ОЧАЙДУШНА ОБОРОНА ОСТРОВА ВЕЙК ЗАЛОГОЮ

ВАШИНГТОН. — Американська залога, що обороняє острів Вейк, успішно та з подиву гідною відвагою відбиває дальші напади японців. Комунікат флоту згадує, що японці пробували при допомозі посиленних відділів зламати їх опір, але даремно. Нічого не знати, що одіється на острові Мідвей, хоч останні звідомлення доносили про закяті бої американців з японцями.

ЗНИЩЕНО НА ФІЛІППИНАХ 40 ЯПОНСЬКИХ ЛІТАКІВ

ВАШИНГТОН. — Департамент війни подає, що японці виконали літаками два більші рейди на Філіппини, однак напади ці успішно відбито, при чому американці зістрілили 40 японських літаків.

З Манілі повідомляють, що японці пробують поширити свої здобутки біля Віган, на північній частині острова Лузон. Бої ведуться лише в пій околиці, а на інших вілтинках Філіппинського фронту нема більших боїв.

НЕВДАЧНІ ЯПОНСЬКІ РЕЙДИ НА МАНІЛЮ

МАНІЛЯ (Філіппинські Острови). — Вислідом японських літаків пробували виконати рейди на столицю Філіппинів, Манілю, однак американські літаки відбили їх. Ніколи не було. Японці правдоподібно мали приказ бомбардувати морські укріплення в Манілі, але скінчені ними бомби впали в море, не спричиняючи жадної шкоди ні людям ні будинкам.

ГОЛЯНДСЬКІ СУБМАРИНИ ЗНИЩИЛИ ШІСТЬ ЯПОНСЬКИХ ТРАНСПОРТОВИХ КОРАБЛІВ

Голяндські збройні сили знищили під кінець минулого тижня чотири великі японські кораблі, що везли на собі японських воєнів на малайський фронт. При знищенні згинувло чотири тисячі японських воєнів. Вже другого дня ті самі субмарини знищили ще два такі японські транспортні кораблі.

Японці почали облогу британської бази на східній побережжі Китаю, Гон Конг. Вони були поставили домагання британській залозі в Гон Конгу, щоб та піддалась. Але та з невагою відкинула домагання. Вслід за тим японці почали зовсім сторін наступ на Гон Конг.

РОЗГРОМ НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ БІЛЯ МОСКВИ

Советські звідомлення говорять, що німецька армія біля Москви цілковито розгромлена. Німці в поспіху і неладі втікають так, як колись втікав Наполеон. Це найбільша дотепер німецька поразка за час цілої війни. Советські війська здобули понад 400 сіл і міст. Але втеча німецьких військ далі триває. Найбільше німці потерпіли біля міста Клин, а також біля Ельця, Ефремова й ін. Дотепер, кажуть советські звідомлення, німці втратили на советським фронті шість мільонів військ. Себто втратили цілу одну генерацію. Але ті втрати ще не закінчені, говорять Совети. Німців очікує цілковита катастрофа, кажуть вони.

Німецькі звідомлення з советського фронту такі скупі, що годі довідатись, що там діється. Всетаки німці признаються, що в декількох місцях треба було відступити, щоб на зиму зайняти кращі оборонні позиції. Німецькі мілітарні кола признаються, що на советським фронті дотепер втратили 700,000 воєнів.

ВІДСТУП НІМЕЦЬКО-ІТАЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК В ЛІБІ

В Лібії німецько-італійські війська зазнали тяжких невдач. Вони вже кілька днів постійно втікають на захід. Бритійці вже дійшли аж до Ель Газалі. Їх наступ далі триває. Бритійці ліквідують на захід розбиті, дрібно розсіяні частини німців й італійців. Війська держав „осі“ почали діставати поміч з Європи. Але й британці в Лібії дістають скріплення.

МАВ БУТИ ДОКАЗ, ТА ВІН НЕ ЗОВСІМ ЯСНИЙ. Ця світлина, подана німецькою цензурою, мовляв, на те, щоб показати, що німецькі війська не дали російським воєнкам виконати замір висадити в центрі великий міст на ріці. Німецький цензор не подав місцевості ні ріки. Замість, що коло мосту стоїть купа каміння та що мостом переїзять лише декілька авто й вози. Це була остання світлина, одержана в Америці перед виповідженням війни Німеччиною Америці. Через те віддай таких світлин з німецького боку вже не буде.

Поворот Американських Журналістів до Москви

МОСКВА. — Американські журналісти, які внаслідок німецької загрози мусіли виїздити разом з советським правлінням до провізориної столиці Куйбишева, тепер повернули назад до Москви. Цей поворот наступив внаслідок того, що німецька небезпека перестала вже загрожувати Москві. Советські війська відперли німецькі війська настільки взад, що Москва, бодай підчас зими, стала зовсім забезпечена перед німецькою пвизією. Згадані журналісти пишуть, що Москва відносно зазнала з боку німецьких бомбовиків малого знищення. Лиш денеде видно зруйновані будинки. Населення, кажуть вони, дуже радіє, що Москву вдалось врятувати.

ВІШІ ПРОТЕСТУЄ ПЕРЕД НАЦІСТАМИ.

ВІШІ. — Вкупі з новинками, мовляв, французький уряд в Віші віддасть свої бази і свою флоту державам „осі“, прийшла вістка, що згаданий французький уряд перший раз за час війни здобувся на отвертий протест проти нацив, за те, що вони призначили до розстрілу сто французьких закладників, у „відплату“ за скрите воєнство одного німецького воєнка, з рук невідомих справників. Тих закладників німецька окупаційна влада назвала „жидівськими комуністами і анархістами“. Уряд запротестував проти того. Чи його протест викличе на нацив яке небудь враження — годі сказати.

НІМЦІ ПРИГНОБЛЕНІ.

СТОКГОЛЬМ. — Шведські газети пишуть, що Гітлер зарядив наради всіх „гавляйтерів“, щоб разом уложити план, як підбхтати мораль німецького народу, яка внаслідок невдач на советським фронті, заломилась. Шведські часописи пишуть, що ті „гавляйтери“ отверго заявили, що німецький нарід буде дуже пригноблений, коли довідається, що Москви за час зими не вдасться взяти. Бо урядові кола вже переконали німецький широкій загаль, що війна в Советах вже так немов виграна, а советська армія вже розбита. Теперішні невдачі, вкупі з отвертим признанням, що Москви тепер годі було взяти, викличе таке заломання німецької моралі, що треба буде напружувати сили, аби тому протиділати.

ВИПОВІДЖЕННЯ ВІЙНИ З БОКУ ДРІБОТИ.

ЛОНДОН. — Європейська дрібота, що тремтить перед нацистичною Німеччиною, виповіла війну Злученим Державам Америці. До тих країв, що в останніх днях виповіли війну Америці, належать: Румунія, Мадяріщина, Болгарія, Хорватія і Словачія. З них лиш перша виповіла офіційно Америку про виповідження війни. Інші „виповіли“ через радіо і вістки про їх „виповідження“ случайно перехопили інші стації; так світ довідався, що вони є в „війні“ з Америкою.

ІРЛАНДІЯ ХОЧЕ БУТИ ДАЛІ НЕВТРАЛЬНА.

КОРК (Ірландія). — Ірландський президент Імон Де Вадера в прилюдній промові заявив, що Ірландія далі заховуватиме свою неутральність, не звертаючи уваги на вступлення Америки до війни. Ірландія є внутрі ще поділена, говорив він. Війна для неї означалаб самотубство. Але, додав він, війна може таки прийти до Ірландії, немов злодій вночі. До цієї хвилі Ірландія мусить всіма силами зброїтись.

АНГЛІЯ ПОНОВИТЬ ДОМАГАННЯ ДО ІРЛАНДІ.

ЛОНДОН. — Бритійський уряд поновить свої домагання до Ірландії, щоб та відступила й свої бази на Атлантику. Якби Британія і Америка мали ті бази, говорять англійські мілітарні кола, то вони моглиб легко зрівноважити ті невдачі, що коли виграють держави „осі“. Ірландія відразу втратить що коли виграють держави „осі“, Ірландія відразу втратить свою самостійність. Бритійські кола переконані, що під натиском Америки, яка чимало помогла Ірландії відискати свою самостійність, ірландський уряд остаточно згодиться віддати свої бази до вжитку Америки і Британії.

ЕКОНОМІЗУВАННЯ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ.

ЛОНДОН. — Бритійське міністерство праці виробило план, на основі якого наступить економізування людської праці. Праця, подібно як різні воєнні матеріали і сирівці, буде розділювана так, щоб вона приносила для воєнних зусиль нації найбільш успіхи. Коли треба буде тою працею наділати воєнні ряди, уряд не зробить. Але коли знайде потреба збільшити працю в воєнних фабриках, туди піде більший наділ людської праці. Людська праця в Англії вже дуже використана і запрошено до воєнних зусиль від 85 до 90% всіх здорових осіб обох полів.

ПОВОРОТ АМЕРИКАНЦІВ З НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН. — Німецька влада перевозить сто американців, урядовців з американської амбасаді в Берліні, а також кільканадцять журналістів, в напрямку до французької границі, звідки перевезуть їх до французько-іспанської границі, де відбудеться виміна за тих німецьких урядовців і журналістів, що ідуть серед тих самих обставин з Америки до Німеччини. Ця виміна наступить за три тижні. Німці дотепер добре трактували згаданих американців, хоч постійно держать їх під домашнім арештом.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918,
Письмовий текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошувач хоче мати своє оголошення.
За оголошення редакція не відповідає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить псилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Ювілей Громадянських Вольностей

Це була незвичайно щаслива думка, коли федеральний уряд задумав відсвяткувати 150-ліття постанов американської конституції про громадянські права, що називається „Бил оф Райтс“.

Були ці постанови конституції частиною англійської традиції, бо це в Англії ще майже триста літ тому народ до довгій боротьби заставив королів признати народові певні громадянські права, яких урядові під ніякою умовою не вільно. Американці англійського походження мали пам'ятку цих прав, так сказатиб, у своїй крові. Вони приймали їх як щось зовсім зрозуміле, як сонце й повітря, до того ступня, що коли англійські колонії в Америці відірвалися від англійського короля й проголосили себе союзом незалежних держав, ці постанови в конституції не вичислено. Доперва на загальне домагання народу постановлено їх додати до американської конституції як поправки. Власне ухвалення цих поправок легіслатурою стейту Верджинія дня 15. грудня 1791. року є якраз датою, що її призначено до святкування.

„Бил оф Райтс“ встановляє як основу американської конституції свободу віри: свободу слова й преси; свободу мирних зборів; свободу петиції до уряду. Там забезпечується кожній людині в Америці свободу від військових квартирників, ненарушність дому, особи й власності від беззаконних ревізій, арештів, конфіскації; там забороняється карати людину без суду або накладати жорстокі карі; і таке інше. До того, „Бил оф Райтс“ застерігає народів навіть звичаєві вольности не вичислені в законі.

Ухвалення цих поправок до американської конституції показалося щасливою думкою не лише з огляду на порушення цих прав перед їх ухваленням, але ще більше пізніше, коли в Америку потягнули тисячі нових імігрантів, які, не маючи таких традицій свободи, готові були користатися з тих свобод для себе, але не готові були їх признати іншим. З огляду на те, що в Америці ще й досі є багато таких людей, святкування ухвалення поправок про громадянські вольности є справді розумною пригадкою для тих людей.

Нічого й казати, що теперішній період в історії людства робить цей ювілей подвійно важним. Власне тепер тоталітарні держави виснажують усі свої сили, щоби завести в світі нібито „новий порядок“, у котрому мешканці країв мали би бути позбавлені всіх цих вольностей, гарантованих американською конституцією під загальним іменням „Бил оф Райтс“. Тому ювілей пригадує й народів Америки й народів світа, куди лише може зайти вістка про цей ювілей, що кампанія тоталітарних держав це не стремління до „нового порядку“, а спроба назадницьких течій завернути поступ історії до часів первісного варварства, коли народні маси були позбавлені свободи віри, слова, преси, зборів, організації й права домагатися від уряду усунення кривди. Американський „Бил оф Райтс“ може бути боевим кличем демократичної країни в її боротьбі, проти тоталітаризму.

Перед Нами Тяжка Війна

Жадаючи від конгресу ствердження стану війни між державами „осі“ та Америкою, президент Рузвельт заявив, що сталося те, чого ми всі вже від довшого часу побоювались: перед нами довга і тяжка війна. А в війні всі матеріальні й моральні ресурси нації мусять бути спрямовані до одної цілі: вийти переможним з конфлікту. В війні всі економічні й моральні добра нації мусять служити фронтові.

Найголовнішим джерелом сили воюючої нації є її неустрашимий дух, її рівновага, рішучість і видержливість довести війну до успішного кінця. Всі ми мусимо стати собі морально до тих завдань, що стоять перед нами. З одного боку мусимо напружувати всі наші сили, щоб витворити якнайбільше тих матеріальних й моральних речей, що потрібні для провадження війни, а з другого боку — мусимо готуватися на різні прикриті. Недостачі, терпіння, пролив крові, втрату нашого власного життя і наших найдорожчих. Підчас війни патріотизм, ідеалізм, готовість себе посвятити для інших, героїзм — це необхідні духові прикмети. Нація, яка занадто велику вагу прикладає для своїх матеріальних вигід, яка не просякає духом націоналізму й переконана, що „батьківщина там, де чоловік заробляє гроші“, яка пропята пацифізмом й волить мир, хочби куплений за ціну неволі й упіднення, яка героїстично й поспішно своїх вояків громадян вважає за безумство й непотрібне марнування життя — довго не вдержиться в боротьбі з противником. Роздврта сумнівами й внутрішніми роздорами, без святаго запалу й готовости померти за свої національні ідеали, вона скоро доміркується до того, що краще жити в неволі, ніж зовсім не жити. Така нація забуває за один важний життєвий парадокс: живуть на світі ті нації, які за свої ідеали готові вмерти. Готовість вмерти за національний ідеал запевняє націю життя. А фальшиве закінчення, що краще жити в неволі, ніж зовсім не жити, спричинює її певну смерть.

Але ті гарні ідеалістичні прикмети, яких потрібно для того, щоб дана нація виійшла переможною з конфлікту, хоч зростають підчас війни, але їх треба платити і за часів миру. Це ростили, які ростуть поволі. Коли якась нація допустить до того, що ті гарні прикмети в неї зникнуть, а на їх місце розпановяться їхні заперечення, вона у війні виграє, але втрачає.

Наша преса, в скромних границях її впливу, робила те, що було в її силі, аби виплекати серед своїх читачів отой релігійний патріотизм і любов до спільних державних справ, оту готовість вмирати за великий ідеал; отой героїстичний світогляд, який звеличує безкорисну посвату одних громадян на користь других. Ми передбачали той світовий конфлікт й заздалегідь до нього морально гартували тих, що знаходилися в сфері наших впливів.

Тим більше будемо це робити тепер, коли наша Батьківщина знайшла в смертельній змагуні з непереможними силами. Багато з нас тут вже породилися. Багато прожило десяти літ. За той довгий час наша Батьківщина, не звертаючи уваги на наше чужорідне походження, трактувала нас на рівні з своїми давніми, корінними громадянами. Вона дозволяла нам плекати наші культурні цінності, а навіть порула нам ті цінності переціпляти в корінну американську спільну культуру. Вона дозволяла нам вчити наших дітей так, як це ми уважали за відповідне. Дозволяла молодітись Богу так, як ми і наші предки молились на наших рідних українських землях. Дозволяла нам допомагати нашим терплячим братам у старім краю, які на своїх працях українських землях не мали ні тисячної частини тих свобод, якими ми тішились в

ВАЖНА ЛЕКЦІЯ ПРОФЕСОРА ВАТСОНА КІРКОНЕЛА

(„Українці й ісландці піддержують всеціло воєнні змагання Канади“).

В суботу, дня 6. грудня ц. р., виглосив у Торонті в Конвекейшн-Гол для Королівського Канадійського Інституту свою лекцію професор Ватсон Кірконел. Тема його лекції була: „Народности Канади, їхня культура, та яку поміч дають вони Канаді в теперішній війні“.

Поперше, важна ця лекція була тим, що висказав її один з найбільших авторитетів по питанні національних груп у Канаді, яким і вважається професор Ватсон Кірконел; а по друге тим, що говорив він свою лекцію до тих, які стоять у провіді культурного розвою Канади.

В першій частині своєї лекції сказав професор В. Кірконел, що канадійська нація не може вже більше вважатися за англосаксонську, в терміні національного походження, бо більша частина її походить вже з тих націй, які самі або їхні батьки імігрували з Європи. Далше доказував професор, що страхатися англосаксонця немає найменшої потреби, бо ця „більшість“ є так само забагато лояльна своїй прибраній Батьківщині, як і англосаксонці. Ріжниця поміж ними немає жадної. А найкраще можна це пізнати тепер, коли Канада у війні й потребує помічі від усіх своїх жителів.

Всім тим, які задумують після закінчення цієї війни доповнити в Канаді меншість англосаксонського населення іміграцією з Бритійських Островів, сказав професор В. Кірконел так: „Евакувати „гостях“ у Америці. Й навіть тепер секретар стейту нашої Батьківщини, Кордел Гол, говорить, що всі чужорідні американці, хоч обов'язково повинні виявляти всеціло лояльність супроти Америки, але можуть також працювати в границях згідливих з політикою Америки і для визволення своїх братів у старім краю“.

За це все ми зобов'язані супроти Америки. Ми дотепер брали від неї, нині починаймо їй бодай дещо віддавати. Кожний з нас, американців українського походження, повинен на своїм становищі, в фабриці, копальні, бізнесі, чи уряді, м'язами, умом чи грішми, на сто відсотків виконати свій обов'язок в цілі скріплення воєнної сили Америки і доведення цієї жадливої війни до повної перемоги.

Відні люди! І невжеж отсе краса та радість життя? Чи справді це те саме дійсне життя, до якого так прагнуть люди, за яке борються весь свій вік і не заспокоївшись ні тілом, ні душею, ідуть на той світ? Воно! Отсе воно, отсе його краса, його радість! І Мисакові груди знову стискали невдоволено тугою.

А може я єгоїст надзвичайний? — гадав він далі. — Може дійсне тільки оттаке життя і є справжнє життя? Може

Бритійські Острови при кінці цієї війни означало б це саме, що забирати переможну армію й залишати розбитим ворогам посідання усіх здобутих „ків“... Та не зважаючи на цю пересторогу, місцева преса й визначні поодинокі люди, після лекції професора В. Кірконела, заговорили інакше... Майже всі голоси в пресі з'являються за те, щоби після цієї війни такі доповнити отцю „меншість“ іміграцією з Бритійських Островів, які одинокі зможуть забезпечити традицію й культуру для своїх нащадків... Та що саме станеться після цієї війни, покаже нам уже хіба аж той час, коли війна закінчиться. Думаємо, що заважуватимуть думки проф. Кірконела.

Спиноючись над лояльністю „Нових Канадійців“, професор Ватсон Кірконел сказав так: „Для прикладу хай послужить нам у Торонто організація Українського Національного Об'єднання з своїми 600 членами, які на 99% закупили воєнні бонди або воєнні шаднічі стемплі“... (Оплески) Тими словами він немов хотів звернути увагу тим, які в минулому висловлювались не

дуже то чинно в місцевій пресі про ту організацію й вже тим самим робили велику шкоду Канаді та її змаганням у теперішній війні. А так воно було в минулому. Деякі нерозважливі люди знайшлися були під впливом комуністичних агентів і написали були таке, чого опісля самі встидалися і перепрошували за свою нерозважність в тій самій пресі. Таких людей тепер перестерігають своїми словами професор В. Кірконел, щоб вони більше такого не робили, а навпаки, найбільше кооперували з тією організацією, бо, як було сказано, ніхто не може бути лояльним від її членів... Ми віримо, що признание для всіх українців Канади, а зокрема для організації Українського Національного Об'єднання в Торонто, яке дав у минулу суботу найбільший авторитет по цьому читанню, професор Ватсон Кірконел, є гідне нашої праці для Канади в минулому й тепер. Ніхто краще не міг би був схарактеризувати нашої праці, як зробив це професор В. Кірконел, бо він добре знає, що всяка наша канадійсько-громадська праця й діяльність, коли іде про добро Канади, нічим не ріжниться в минулому й не буде ріжнитися в майбутньому від праці англосаксонців, які прибули, чи ще прибудуть з Бритійських Островів... (Для „Свободи“ з Торонта).

(Для „Свободи“ з Торонта).

ВІЙНА З НІМЕЧЧИНОЮ. — Президент Рузвельт підписує ухвалені конгресом вивідження війни Німеччині. Вивідження війни Італії підписано одну хвилину пізніше. Коло президента стоїть конгресмен Том Конелі з Тексасу, предсідник сенатового комітету для заграничних справ.

НА СЕЛІ

Повість
(14) М. ШКОЛИЧЕНКА

Привчивши себе до ошадності взагалі, а останніми роками особливо, Мисак, коли зрівнялось йому 48 років життя і поздоровили його чином „надворного совітника“, мав уже в запасі два тисячі карбованців, не беручи на увагу, що будинок його був уже і обставлений і посвячений. Обстанову придбав він собі не пишну, — зайвого в хатах у його не було нічого, алеж усе потрібне мало вигляд і добрий і не зовсім дешевий. Найцінніше обставленим виглядав у Мисака його кабінет; тут окрім дубового під зеленим сукном стола і доброго до нього крісла стояли дві шафи з книжками, широка м'яка оманка, четверо високих м'яких крісел, під столом розіставий був великий килим, до

однієї стіни прироблена була полиця і карниз з ріжними зарубками, — тут красувалися різні господарські знаряддя, починаючи від сокири та молотка і кінчаючи найдрібнішими долотами та сверликами. Під полицею стояв вузенький, але довгий шкафчик; він був ще зовсім порожній, бо призначався за даша домашньої аптечки, яка повинна була складатися тільки тоді, коли Мисак зовсім уже переїде у Затишок. Думки про домашню аптеку у його раніше не було, але перебуваючи на своїй хуторі по три, по чотири дні, і бачучи у деяких селян різні виразки, та страждаючи їх з жалючими очима, йому спало на думку завести таку аптечку і навіть підготуватися по книжках по деяким медичним

танням, щоб можна було припаді стати селянам в пригоді, бо до поїтового міста було верстов 5 чи 6, а на селі добувати лікарства не легко. Кінеш службу здавав Мисакові на десять разів, довгим, ніж уся попередня служба, алеж він не зрадив своєї постанови, і хоч сумуючи та нудячись, а всеж таки дотримав до 50 літ свого віку і того самого дня, коли зрівнялось йому п'ятдесят — подався „у відставку“. Прохало начальство Максима зісталося на декілька місяців, та Мисак відмовлявся усіма святими не затримувати його, а відпустити на волю. Начальство нічого не могло зробити і затримало Мисака усього тільки на тиждень, поки здавав він свою службу та познайомлював замісника з ділами. Нарешті все владналося як слід. Мисак зітхнув повним відлупом грудьми і почав збиратися до переїзду. Збори були незатяжні, бо чимало дечого перевезено було в Затишок по трохи та помазу, так що за два дні Мисак цілком розпрощався з Київом і з скринями, ко-

шиками та ріжними пакунками рушив у вечір на пароплав. Коли пароплава відіпхнули від пристані і він свиснувши поплив по течії Дніпра, у Мисака Мисака покотилися з очей сльози. Не перший раз відвозив пароплав Мисака, та тільки відвозив не так, як сьогодні. Сьогодні Мисак від'їжджав не від звичайного Дніпрового берега, не від Києва, що так завжди подобався йому, а відвозив його пароплав з канцелярського повітря, ослободив від матеріального й морального гніту, який переживав він подояз з товаришами, рабами-чиновниками і віз його не кудись, не за якимсь невідомим шматком хліба, не в нове ярмо, не в іншу канцелярію, а на волю, на спокій, на відпочинок, на який заробляв він так довго і такою важкою працею. Багато пережив він до цього часу турбот, багато передумав усяких невеликих думок, та Бог поміг йому все перенести своїми міцними молодими силами і діждатися нашіт бажаного, спокійного відпочинку.

Чогож з очей Мисакових капали сльози? Не горе і не радість викликали у його ті сльози, а душа його наповнилася минулим, пережитим. За даша його тепер минало все, минало без вороття, без сліду, та не минало воно всім тим соткам тисяч ріжного людю, що он частина його ворухнеться на київських вулицях і живою картиною малює йому коли з такимж турботами міряв він ті самі київські вулиці та міркував ті самі нерозважливі думи, які наповняли тепер мозок отих людей, що он живі чорною лавою ворухнуться перед його очима.

Відні люди! І невжеж отсе краса та радість життя? Чи справді це те саме дійсне життя, до якого так прагнуть люди, за яке борються весь свій вік і не заспокоївшись ні тілом, ні душею, ідуть на той світ? Воно! Отсе воно, отсе його краса, його радість! І Мисакові груди знову стискали невдоволено тугою. А може я єгоїст надзвичайний? — гадав він далі. — Може дійсне тільки оттаке життя і є справжнє життя? Може жуть здобути користі чесним шляхом, без крутиїства, без злодійства? Ні, нехай я буду єгоїст, нехай буду зайвий, непотрібний член суспільства, алеж я тому самому суспільству коли не був ніколи корисним, то не був і не буду шкідливим, ніж перший-ліпший чиниовник. Я нікому не сяду на шию, нікого не буду висискувати, я користуватимусь, як користувався і до цього часу, тільки тим, чим користуються сотки тисячів таких, як і я. Ріжниця між мною і ними тільки та, що я не всі свої заробітки раптом кидав у той загальний торговельний водогар, а частками, алеж під кінець кінку і я затримав часово ту решту і виміняв за не цінніший товар, ніж вони, — отсе тільки і ріжниця між нами... Ні, я не єгоїст, я не глитай, не грошпоїд, — вина моя перед суспільством не більша, як і їх! Я маю право кинути канцелярію і скористуватися спочинком, що здобув собі власною працею, власними турботами. (Далше буде).

В Справі Українських Видань в Англійській Мові

В останніх роках в Канаді і в інших країнах Америки видано поважне число книжок, переважно в оригінальних розвідках, в англійській мові про Україну і українські справи. Виходять регулярні, особливо в Америці, різноманітні журнали, в яких інформуються англійський і американський світ про визвольні змагання українців в Європі. Участь в цих виданнях беруть не лише визначні українці, але й впливові англійці й американці. Є це відрадне явище для нас всіх.

Досі, оскільки нам відомо, пийшли два англійські переклади „Історії України“, одна Дмитра Дорошенка, видана в Канаді, а друга Михайла Грушевського, видана в Америці. Недавно Комітет Українців Канади видав Атлас України з короткими поясненнями до кожної мапи в тій брошурі. Коротку студію про українську національну справу „Ukrainian Question“ написав д-р М. Мандриця. (Таких видань є далеко більше. От хочби „Богдан — гетьман України“ Ю. Вернадського, „Спирит ов Юкрейні“ і т. д. — Ред. „Св.“).

Всі ті видання з певністю приносять до поширення української пропаганди на американському континенті. Як довідаємося, в Канаді готуються до друку українська граматика в англійській мові і є думка видати українсько-англійський словар. Хоч ця друга думка є дуже далеко до здійснення, все таки треба радіти хочби з того, що наші передові одиниці зрозуміли вагу подібного видання і серйозно приступають до вирішення цієї важкої справи.

З естетичних причин на канадському і американському книжковому ринку два переклади наших класиків: „По за межами болю“ („Lost Shadows“) Осипа Туляковського, в перекладі проф. О. Микитка, і славний твір Квітки-Основ'яненки „Маруся“, в перекладі пані Ф. Р. Лайвсей. Над цим останнім перекладом бажаємо на хвилину застановитися.

Пані Лайвсей є відома українцям зі свого перекладу „Пісні України“ („Songs of Ukraine“). Був це перший в Канаді переклад українських поезій на англійську мову, і тим він, кілька десятків літ тому, звернув увагу англо-саксонського суспільства на багатство поезії українського народу. Це була велика прислуга для нас всіх з боку цієї англійки, ціль якої було видати ці пісні не так для особистої користі, як вложити в склад канадської культури і частину української літератури. За це український загаль в Канаді повинен бути їй вдячний.

По довгих роках праці Лайвсей вдалося минулого року пустити в світ свій переклад „Марусі“, видання якого зайняла торонтонська видавнича спілка, „Раерсон Прес“. Тому, що наскрізь побутовий твір, його тяжко було перевести на англійську мову. Пані Лайвсей однак, за поміччю деяких українських громадян, поборолася ці труднощі і знаменито викінчила цю займаючу повість в своїй мові. Канадський й американський літературні критики прихильно віднеслись до цього перекладу і дали пані Лайвсей належне признание.

Зазначуємо, що цей переклад не лише для англійців. Скористають з нього і українці, особливо молодшого покоління. Для українських дітей англійський переклад „Марусі“ знаменито надававсь на різдвяний дарунок. Українські батьки тим зробили сво-

твір скріпити в нашій молоді любов до свого рідного і дасть їм пізнати гарні звичаї і життя українського народу в минулому.

Переклад „Марусі“ повинен рівнож знаходитись в бібліотеці кожного українського товариства, як доказ, що англійці інтересуються нами до тієї міри, що перекладають літературні твори нашого народу. Українці повинні цікавитися і купувати подібні видання не лише тому, щоб підтримати автора чи перекладача морально і матеріально, але також тому, щоб додати видавцям відваги видавати далі англійські переклади й розвідки про українську справу. Річ самозрозуміла, що коли на подібні книжки буде малий попит, видавці не схотять в будучності ризикувати новими виданнями. Так для канадських як і американських українців є важким, щоб своєю байдужністю не підкопувати віру видавців в збут книжок, які вони годяться видавати.

Українська перекладна література є одною з найбільших українських національних справ. Цей справу отже не можна занедбувати. („Канадський Фармер“).

Як Поширюють Серед Американців Знання Про Україну?

(В тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну і українських людей для американських інституцій чи американських визначних людей).

Шікаго, Іл. — На зборах Комітету Злучених Відділів У. Н. Союзу (22, 106, 139, 220, 221, 252, 259, 379, 393, 398 і 425) рішено „визначити \$50 на закупку десяти примірників „Історії України“ М. Грушевського і чотирьох книжок Ю. Вернадського „Богдан-гетьман України“ для університетських бібліотек як і для бібліотек інших наукових інституцій, яких імена будуть проголошені пізніше. Гроші вислано й книжки замовлено. Урядники згаданих відділів заявили, що ще кожний відділ окремо закупить згадані книжки, щоб їх повисилати визначним американцям.

АМЕРИКАНСЬКІ ДОБРОВОЛЦІ МОГЛИМУТЬ ВЕРТАТИСЬ

ЛОНДОН. — Бритійська влада дала дозвіл всім американським громадянам, що служили в британських мілітарних частинах як добровольці, на поворот до американських збройних сил.

НАПАД ЯПОНІЇ. — Стрілки показують приблизний напрям атаки японських військ на Філіппини й Гонгконг. Хрестики в колах показують приблизне положення місць, що в них затоплено британські військові кораблі: „Принс оф Вейлс“ та „Рополь“.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФІЛІДЕЛЬФІЯ, ПА.

Купуймо державні бонди в українській установі.

Подаємо оцим до відома нашого громадянства, що Федеральний Банк з дистрикту називається Українське Будівельно-Позичкове Товариство у Філадельфії агенцію — до розпродажу державних бондів оборони.

Щоб улекшити закупку бондів офіс товариства буде відчинений ввечері від години 6—8 кожного понеділка, середу і п'ятниці, починаючи з 15 грудня ц. р., в домі Горожан при 847 Норт Френклін Стріт, Філадельфія.

Письменні запити слати на адресу секретаря:

W. GALLAN
1134 Atwood Rd., Phila., Pa.

Прохаймо отніти парохів та усі наші організації заохотити загаль — до негайного закупки державних бондів, щоб дати негайно поміч нашої державі.

За уряд Українського Будівельно-Позичкового Тов.

Т. Чермерис, президент;
М. Дубас, касієр;
Д-р В. Галан, секретар.

ГАРТФОРД, КОНН.

Закінчення курсу українознавства.

Недавно закінчився у нашій громаді курс українознавства, що його впродовж двох місяців вів наш вчений проф. Микола Чубатий з Нью-Йорку. Курс був уладжений рухливою Лігою Української Молоді стейту Конетикет і на терені

Гартфорду осягнув свою ціль. Правда, перше число учасників, як звичайно, трохи змало, натомість кільканадцять молодих хлопців та дівчат зовсім на шкільний лад впродовж двох місяців пильно слухали цінних викладів, які знаменито давали образ українського культурного життя від раннього буття українського народу аж по нинішній день.

Останній виклад на тему „Визвольна боротьба українського народу від світової війни та її вплив на духовість новочасного українця“ стягнув понад сотню слухачів, які на закінчення щиро дякували проф. Чубатому за таку корисну працю серед американського української молоді.

На курс до Гартфорду доїздив також гурт нашої молоді з Нью-Бритен. Щоби з таких викладів могло користатися більше молоді та старші громадяне з Нью-Бритен, той гурт молоді звернувся до стейтової управи Ліги з пропозицією зробити такий самий курс українознавства також в Нью-Бритен. Управа Ліги пішла на стрічу тому бажанню молоді та на своїм листопадів місячній засіданні в Ансонії рішила попросити проф. М. Чубатого дати такий самий курс про українську культуру теж і в Нью-Бритен. Цей курс вже від чотирьох тижнів там дійсно відбувається, при значній числі учасників та великим заінтересуванню.

Видатки курсу покриваються місцевими українськими організаціями та стейтовою управою Ліги Молоді; сколектовання грошей поручено окремому комітетові місцевих громадян. По закінченні обох курсів молоді Гартфорду та Нью-Бритен готуватимуть до контексту. Хто набув краще знання української культури. Щира вдяка проф. Чубатому за його корисну працю на терені стейту Конетикет.

Член Ліги Молоді.

ЧЕСТЕР, ПА.

Перший Листопад.

Розкажу, як відсвятковано День Першого Листопаду у нашій громаді, в неділю дня 9-го листопаду.

Рознісся голос дзвона, що дав знати, що вже час йти в церкву, і там спільно взнести молитви до Бога за тих, що життя віддали за волю України.

У церкві люди зі світлом у руках, схилившись шлють молитви до Бога, просять прощення гріхів для тих, що згинули в боротьбі, що замучені

зістали, як личить на добрих дітей нації.

Вечірня скінчилась. Священники в жалібних ризах почали: „Із Духами праведних...“ Пачалася панахида, а зібраний народ проявляє то жаль і співчуття, то любов і гордість до тих, що вже не живуть.

А потім іде народ до Українського Народного Дому. Розпочинається Святочна Академія. Місто-предсідник Українського Народного Дому Михайло Тершавський, відчиняє свято. Несуться стрілецькі пісні, які виконує хор Лисенка, під управою Григорія Корольова. Чисто і чутливо віддають молодечі голоси Катерини Заяць і Юстини Огар поєми Івана Франка. „Чи вірна наша дорога?“ — питається дух поета. Чим булиб „всі ті, що лягли в останній сні“? — запитує великий син України. В милозвучну гармонію зливаються голоси Анни Найді Йосифа Галія, які співають „Де згода в семействі“...

А все те нечаше шовковою ниткою опоясує витренований та милий голос солістки пані Анни Мельник з Філадельфії. Як бистрі хвилі рік, Опору та Стрія, підноситься в гору славний та чистий голос, то знова от так, як там біля родимого селі Тишовниці злившись в одну велику, широкую ріку, розливається широко, і плыве спокійно ген у далечині...

Вправно та шляхотно видобувати тони акомпаніменту пані Марії Рибачок з Філадельфії то зносяться до зливання з мелодіями пісень. Як гірська рибка, що бавиться промінням сонця, підскакуючи в гору, то знова занурюється в безмежні глибини ріки, от так цей акомпанімент то зносявся до зливання з мелодіями, неначе іграючись з ними.

Аж тут пронісся басовий голос. Це катедральний парох, о. Іван Савчук, пересував картину за картиною історичних фактів про зриви Української Нації. Як на екрані, можна було бачити в словах бесідника ці всі моменти національного піднесення та героїзм українського народу у визвольних змаганнях. Як малював своїми патріотичними висловами героїстично тих, що створили Перший Листопад, а там далі наставляли свою грудь та прошиїть ворожими стрілами віддавали своє життя за нарід та його волю.

Вкінці промовив місцевий парох о. Омелян Мишич. Розпочав словами Івана Франка: Чим булиб вони в спокійний час? Раби, воли, що прожили весь вік... І тут розпростерлась картина за картиною, чим булиб ті, що лягли у боях за свободу, чим булиб ми сьогодні, як би пішли за голосом своїх запродавців — зрадників чи тих, що живуть тільки для своєї наживи...

Свято закінчено відспіванням національних гімнів: „Ще не вмерла Україна“ і „Май Контри“.

о. Омелян

НЬЮ ЙОРК, Н. Й.

На Червоний Хрест.

Наш 204 відділ У. Н. С. в Нью-Йорку спільно з закликом ріжних американських інституцій і ділом їм помагає. На заклик Американського Червоного Хреста наш відділ зложив \$15.

Уряд 204-го Відділу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

Нью-Бритен, Кон. — Річні збори Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 254, відбулися в п'ятницю, 19 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: А. Котик, пр. С. Андрушко, секр.; М. Волк, кас.

КАНЗАС, СІТІ, КАНЗ. — Річні збори Бр. св. Володимира, від. 323, відбулися в неділю, 21 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. — Річні збори Тов. Івана Франка, від. 103, відбулися в суботу, 20 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

СТ. ЛУІС, МО. — Річний мітинг Тов. Володимира Вел., від. 179, відбувся в суботу, 20 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

ДЖОЛІЕТ, ІЛЛ. — Річні збори Тов. Володимира Вел., від. 179, відбулися в суботу, 20 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

ІСТ-СТ. ЛУІС, ІЛЛ. — Річний мітинг Бр. св. Миколи, від. 308, відбувся в суботу, 20 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

АВБОРН, Н. Й. — Річні збори Тов. Запорожців, від. 283, відбулися в суботу, 20 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

ІЗЕЛІН, ПА. — Річні збори Бр. св. Петра й Павла, від. 400, відбулися в суботу, 20 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

БРІДЖПОРТ, ПА.!

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

БР. СВ. ПЕТРА І ПАВЛА, ВІД. 383. У. Н. СОЮЗУ

відбудуться

В НЕДІЛЮ, 21. ГРУДНЯ (DECEMBER 21, 1941)

в 2. годині пополудні

НА ГАЛІ ПАРОХІАЛЬНІЙ, 494 FORD ST., BRIDGEPORT, PA.

На зборах буде присутній головний контролер У. Н. Союзу Володимир Галан. Запрошується всіх членів і майбутніх членів, зокрема молодих.

Посиф Муц, секр.

Замовлення слати на адресу:

“SVOBODA”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

Замовлення слати на адресу:

“SVOBODA”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

Замовлення слати на адресу:

“SVOBODA”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

Замовлення слати на адресу:

“SVOBODA”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

Замовлення слати на адресу:

“SVOBODA”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

Замовлення слати на адресу:

“SVOBODA”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

МЕКІС РАКС, ПА. — Річний мітинг Бр. св. Володимира, від. 91, відбувся в суботу, 20 грудня, в церкві св. Іоанна. На ті збори запрошено всіх членів і членів прибуті. На тих зборах буде покладено дуже важких справ. Також буде вибір нового уряду на рік 1942. — За уряд: Микола Кархут, кас.; Дмитро Кархут, секр.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Українські Стінні КАЛЕНДАРІ на 1942 РІК

- у гарних кольорах
- Календаріом друковане українською мовою
- Свята оздоблені чистим червоним друком

1 за 25 ц.
5 за \$1.00

Надешитість треба посилати разом із замовленням.

На С. О. Д. не висилається!

Тарас Шевченко з Бандурою (новий образ)

Мисс Україна з прапором

Могила Українця

Гуцул на полюванні

Наталя Полтавка

Маруся з Івасем коло криниці

Сини мої, Гайдамаки

Засвістали Козаченьки

За Україну

Ангел Хоронитель

Фарма: діти й качки

Маленька дівчина з песиками в городі

Фарма: жінка, діти збирають яблука

Краєвид: хата і гарний город

Христос на Оливній горі

Розжовтє Твоє, Христе Боже наш

Слава во вишніх Богу

Христос, Добрий Пастир

Воскресіння Ісуса Христа

Пресв. Серце Ісуса Христа

Пресв. Серце Преч. Діви Марії

Матір Божа і св. Тереса

Свята Родина

Замовлення слати на адресу:

“SVOBODA”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

5 центів штука. — 6 за 25 центів.

Не чекайте до останньої хвилини, замовляйте картки тепер, поки ще є добрий вибір. Замовлені пізніше різдвяні посилки можуть задержатися на почті через святкову глоту й Ви їх не отримаєте на час. Вишліть мені-ордер, або марку сьогодні і будьте певні, що будете мати чудові картки на Різдво.

Надешитість треба залучити разом з замовленням. На С. О. Д. не висилається.

“SVOBODA” P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Вишліть мені — картку за що залучаю \$

Імя

Адреса

Місто

Стейт

Жіноча Сторінка

Недоцінюваний Дарунок

Переходячи кілька днів цьому білі книжковому відділу в департаментові склепі, я завважила, що люди товпляться тут так само, як усяди інде. Значить передсвятковий продаж закликає теж книжку й вона помандрує різдвяним дарунком в американські родини.

Але найбільша товпа була коло книжок для дітей. Про це, щоб дістатися до столів, де розклали лежали їх цілі стоси — не було мови. Я стала оподаті і прислухувалася хвилю розмов між продавницею і покупцями.

„Я шукаю книжки для десятилітнього хлопця, що дуже цікавиться географією. Діти мене якісь оповідання з життя звірят для семилітньої дівчинки; не зворушливі, бо дитина досить нервова. Чи можна дістати повістки з життя сільських дітей? Мої хлопці ледви раз в життя були на фермі, а виявляють велике зацікавлення селом“.

Таких розмов було без ліку, а продавщиці наче машини, похилившись під стіл, чи з полицю, досягала бажану книжку. Я подивлялася, як прегарно зналася на товари, що його маля на продаж.

Не місце тут говорити про значення книжки для духовного розвитку культурної людини. В американських часописах майже не можна вже стрінутися з якоюсь статтю на тему, що переконувало, чи заохочувало до читання книжок взагалі. Для справи поширення книжкових новин працює майже виключно оголошеневий відділ та літературна критика, а потреба читання є загальною та підтверджує пово великим числом продаваних книжок. Правда, є рідкого роду смак на книжку і можна спорити над цим, чи достаточна кількість доброї книжки розходиться між американською читаючою публікою. Але люди читають дуже багато, а купують книжки чи позичають по бібліотеках, а цього факту ніхто не перечить.

Не так добре налаштовано є справа читання книжок дітьми та молодіжю. Усяди, де забирає хтось авторитетний голос про сучасне виховання американського молодого покоління — мож подібати заввагу про занепадання цієї виховної діяльності. Звертається увага на це, що треба більше видання для дітей та молоді, а також праці родичів та школи у цьому напрямі, щоб розбудити у дітей голод на відповідну та вартісну літературу.

Дитина знайомиться з книжкою дуже вчасно. Вже в перших роках дістає її до рук, але тоді книжка має для неї вартість ізза своєї копірної окладинки та образків. Пізніше починає дитина цікавитися простенькими історіями з доложити усіх старань, щоб

перепроводити її через небезпечний час, коли ці безвартісні рисункові історії мають для неї таку притягаючу силу ізза цього, що дитина не є ще підготована до самостійної лектури. Ілюстровані книжки, писані великим друком, і такі що торкаються предмету, для якого дитина проявляє окреме зацікавлення, збільшують її охоту до читання. До цього дитина мусить мати ще приклад родичів і бачити книжку також і в їх руках. Розмови на тему прочитаного, що їм прислухується дитина, чи бере у них участь, навчає її цінності книжки як жерело приємності та особистого розвитку. Добрий вплив на дитину мають деколи такі дрібнички, як окрема шапка чи полиця на її книжки, забави у бібліотеку, врешті дарунки з книжок при нагоді свят, уродин і т. п.

Родичі, які навчили дитину брати в руки книжку для приємності і у вільному часі — зробили велику виховну працю. Ці, що не зробили цього — нехай пічнуть від цього Різдва, купуючи дітям у дарунок книжки. Нехай не журяться цим, що дітям на їх вид не засвітають очі, так, як на вид електричної залізнички чи чепурної лялі. Підбрана для віку, цікава книжечка на кінець таки відверне суперництво з найбільш вибагливою забавкою.

Клявдія Олесницька.

ПОТРЕБИ ОБОРОНИ СТРИМУЮТЬ ПРИВАТНЕ БУДІВНИЦТВО

Згідно з недавнім розпорядженням відділу розподілу сирівців, публічне й приватне будівництво, при якому вживається сталь, мідь, мосаж, бронза, алюміній, або будь-який інший матеріал необхідний для оборони, — буде спинене на час державної безпеки.

Це розпорядження відноситься до всіх публічних будівництв, — федеральних, стейтських чи місцевих, таких як поштові, судові або подібні будинки; дороги, шляхи, регуляція річок, пристані, електричні стації. Воно також торкається будівництва фабрик, складів, канцелярських та інших комерційних будинків, мешкальних домів та домів для громадського вжитку.

Вказується на те, що програма оборони вимагає великої кількості металів. Було би неможливим для Злучених Держав Америки будувати всі військові кораблі, літаки, повзії й інші предмети необхідні для державної безпеки, якщо ті рідкі метали будуть вживатися без потреби в будівництві, що не є важним для оборони.

Коли дитина раз засмакує безвартісної лектури — тяжко буде родичам притягнути її до книжки. Тому треба й простенькими історіями з доложити усіх старань, щоб

На Тему: Жінки й Чоловіки

СЛОВА ПІДНІ ПАМ'ЯТИ.

Міліони слів уже виголошено від часу, як на Тихому океані почалася боротьба. Деякі з тих слів були розумні, деякі ж шкідливі; деякі жорстокі, інші заспокоючі; одні розбуджували до праці, інші відводили від неї.

Пані Рувелтова сказала на радіо слова, які заслугоують на те, щоб їх кожна людина в Америці затишала:

„Ми знаємо, чого нам жалко, і ми знаємо, що ми до цього готові“.

„Я хотіла би сказати слово до жінок цього краю... Ви не можете уникнути побоювань, ви не можете уникнути лабет страху в своїм серці, а прецьня я маю надію, що певність того, що нас жде, дозволить нам піднятися понад страх“.

„Чогоб від нас не ждали, я певна, що ми цього dokonamo; ми є вільні й непереможений народ Злучених Держав Америки“.

„Хочу сказати нині слово до молодіжці цього краю. Ви будете мати велику нагоду; будуть великі хвили, в котрих будуть виставлені на пробу ваша сила й здібність. Я маю віру в вас. Я почувалася, немовби я стояла на скалі, а тою скалою є довіра в моїх співгромадян“.

ЧИ ТОМУ ШО ЖІНКА?

Підчас голосування в конгресі в справі виводження війни Японії проти виводження заявився лиш один голос.

Бус це голос жінки: панні Дженет Ренкін, републіканської конгресменки з Монтани. Замітно, що вона голосувала проти виводження війни Німеччини в першу світову війну.

ЯК БІДА, ДО ЖІНКИ...

Коли репортери ньюйоркських газет обходили редакції чужомовних газет у Нью Йорку, щоб розпитатися про їх відношення до газет, зайшли вони до редакції німецького часопису „Фрі Америкен“, органу „Американсько-Німецького Бунду“, відомого зо своїх націоналістських симпатій.

У канцелярії були тоді п'ятеро людей: три чоловіки й дві жінки. Як репортери ввійшли в канцелярію, чоловіки вийшли, лишаючи самі жінки розмовляти з репортерами.

„Не маємо що сказати, сказала дівчина при машині“.

ЗНОВУ ЖІНКИ В ПИСЬМЕНСТВІ

Зприводу наближаючого розділу нагороди Пуліцера підносять деякі критики своїх кандидатів до нагород.

Ралф Томпсон, котрий веде щодня рубрику огляду нових книжок у „Нью Йорк Таймс“, вичисляє між кандидатами дві

жінки: панну Кейтер та Елен Глазгов.

ВІЙНА Й ЖІНКА.

Нема сумніву, що війна буде мати великий вплив на жінку.

Не полишить певно ні одної діяльності жіночого життя без певного впливу. Ось уже нутують, що, думаючи про війну, жінки купують радше теніс одіж, ніж модну. А Джейн Голт, що кожного дня пише в „Нью Йорк Таймс“ про поживу, кличе: „господини! купуйте поживу уважно і спокійно: поживи в Америці ще є досить“.

Що війна буде мати вплив на жінку на поді жіночої діяльності, видно наприклад з донесення з Вашингтону, що американська армія шукає 10,000 доглядачок у віці від 22 до 40 літ життя.

Має війна вплив на жінку, буде мати жінка вплив на війну.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЬО КЕСЛ, ПА. — Річний мітинг Тов. ім. Івана Франка, від. 74, відбувається в п'ятницю, 19 грудня, в годині 7, вечером. Проситися всіх членів прибути на час. Кожний член і члениця мають бути присутніми. Старші діти повинні бути на річному мітингу. — За уряд: Іван Давидко, П'юсиф Кудь, Онуфрій Вересюк.

ДЕСЛОДЖ, МО. — Річні збори Тов. ім. О. Ніколая, від. 225, відбуваються 21 грудня в галі церковній у 12:30 пополудні. Проситися всіх членів прийти на означений час. Пригадується тим членам, що домагаються до братської каси, щоб старалися заплатити на річних зборах, щоб рік 1941, давши обсягують докладно виповнений. Буде спірала з цього року. Буде вибір нового уряду на рік 1942. Не явившись член на збори підлягає карі 1 дол., а урядник 2 дол. і кара не буде дарована. — О. Копач, секр.

СТ. ДЖОЗЕФ, МО. — Річні збори Тов. „Запорожці Сім, від. 355, відбуваються в неділю, 21 грудня, в годині 2, пополудні, в галі парохіальній. Обов'язком кожного члена і члениці являтися на цих зборах і на призначений час, бо є важні справи до поладження. Буде звіт уряду за цілий рік 1941, і вибір нових урядників на рік 1942. Напоминається тим, хто ще не є членом Тов. Зап. Січ, щоб істину в члені і висловити свої думки. Тепер є 5 клас для дітей, котру хочете, можете вибрати собі. За уряд: Стефан Юркевич, предс.; Петро Занько, кас.; Федор Солоничний, секр.

ЛОРЕН, О. — Річні збори Тов. ім. С. Сомку, від. 50, відбуваються 21 грудня в годині 1, пополудні в галі під ч. 2545 1st 33 Стр. Проситися членів прийти на ці збори, бо є багато справ до поладження. Буде справознання контр. комісії за цілий рік 1941. Також буде вибір уряду на рік 1942. Шерас нагадується членам, що їх присутність конечна. Уряд просить, щоб члени прийшли як один. По мітингу можна забавитися. — М. Шемичик, секр.

СЕРГІНАВ, МІШ. — Річний мітинг Тов. „Український Клуб“, від. 309, і вибір уряду на 1942 рік відбувається в неділю, 21 грудня, в год. 1, пополудні, в домі касира відділу, тов. Ярем. Всі урядники й члени мають явитися. — Ева Кіпаш, предс.; Александер Варан, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. — Річний мітинг Тов. ім. Арх. Михайла, від. 243, відбувається в неділю, 21 грудня, в годині 3, пополудні, в галі парохіальній, 12205 Паріел Ен. Проситися кожного члена явитися на мітинг, бо є дуже важні справи до поладження. Член, не явившись на цей мітинг, буде під карюю 50 ц., а урядник 1 дол. До того ще секретар добере часу і виплатить для Вілла, що розізнає пошкоти. — За уряд: Іван Лагода, предс.; Василь Тушня, кас.; Ілля Іваршків, рек. секр.; Петро Костюк, фін. секр.; 12251 So. Saugamon St.

АРНОЛД, ПА. — Річні збори відділу 296, відбуваються в неділю, 21 грудня, в годині 3, пополудні, в галі Народ. Дому, 14, вул. і 4. Еве. Проситися всіх членів за присутність, бо буде справознання фін. секретаря. Рішож буде вибір уряду на рік 1942. Всі члени, котрі домагаються за місяць вклада, мають виплатити свої догди, бо в протиний раз будуть суспендовані. Всі члени мають платити своє місячне скорше, як минулих місяців, бо розмет перед новим роком мусить бути виставлений найпізніше до 24 грудня. — Іван Балбан, гол.; Василь Кузьмих, секр.

ВАСИЛЬ ПРИШЛЯК
ВИРІБНИК І ПРОДАВЕЦЬ
МЕБЛІВ
"GRANT CIRCLE"
UPHOLSTERY CO., Inc.
2469 WEBSTER AVENUE
Near 188th St.
BRONX, N. Y.
Має на складі
РІЗНІ МЕБЛІ
доброї якості,
по дешевій ціні.
Telephone:
FORDham
5-4086.

СТІННИ КАЛЕНДАРІ

Висе маємо календарі на 1942 рік. Просимо наших агентів і сторинків замовляти календарі якнайскорше. Для сторинків виробимо календарі і друкуємо їх фірму.

Чудові Краєвиди. Патріотичні, Релігійні, Дівчата і Діти в різних позах. Свята зазначені червоно, пости зазначені зелено. Ціна одного календаря з переслікою 25 ц. 5 Календарів за \$1. 12 Календарів \$2.25. 25 Календарів \$3.75. 50 Календарів \$7.00. 100 за \$12.50.

Різдвяні Карти. „Христос Радієсть“, в формі книжечок з вітальними віршами, ціна за дозв. 60 ц. 50 карток \$1.75. 100 карток \$3.00 з переслікою. Шалюні хустини білі або морні з рожами, одія \$2.25 з переслікою. Червоні Коралі до українського строю, 3 шурки \$2.00. 4 шурки \$2.50. 5 шурків \$3.00. На складі Мід. Опихана пшениця, Мак і багато інших річей, потрібних на Свята. Спис календарів посилаємо даром.

Замовлення посилайте до:
UKRAINIAN BAZAAR
170 E. 4th St., New York, N. Y.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛЬФІЮ А ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320.
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ЦІЛИЙ ПОХОРОН з цією прегарною металевною труною, двома в'їзми, караваном, балсамуванням, вивізанням Похоронного Дому і т. д. **\$295.00**

Все, чого треба, з ввічком однієї й належностей за церковну відправу й мунтар.

S. KANAI KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга шира і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347
Branch office (Філія):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребам по ціні так шийкій як \$150.
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7561.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ
В БРОНКСІ, БРОУКЛІНІ, НЬО
І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 5-6577

ВПИСУЙТЕ СВОІХ ДІТЕЙ
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ І В
ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕ-
ЧИТЬ ІХ БУДУЧИНУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ
КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ
ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІ-
ТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 465. Змушений відступ.

MISTAKEN FOR AN ADAM, TARZAN BECAME THE CENTER OF THE PALADENE ASSAULT.

AND VILYENO, WHO HAD TAKEN UP ARMS AGAINST HIS OWN PEOPLE, WAS ALSO FIERCELY ASSAULTED.

SOON, IN ANSWER TO TRUMPET CALLS, NEW RESERVES POURED INTO THE PALADENE LINES.

THE ADAMS, WITH TARZAN AND VILYENO AMONG THEM, WERE DRIVEN BACK TO THE GALLEY IN THE HIDDEN COVE.

Паладини помилково взяли Тарзана за адака і всіх разом почали з ріжних сторін на нього наступати.

Також Вилієно, що перед хвилею підняв зброю проти своїх людей, став центром нападу з боку паладинів.

Незадовго затрубилася трубка паладинів. Нові резерви почали напливати до їх ліній і їх скріпляти.

Адакці, разом з Тарзаном і Вилієном в середині, почали крок за кроком відступати в напрямку захищеної галерії.